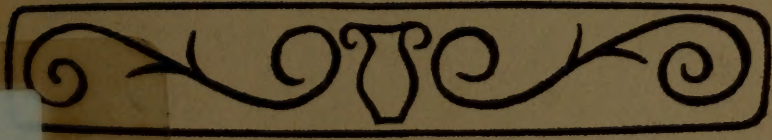

3 1761 04919839 3

PRESENT-DAY
ISRAEL
AS FORETOLD
IN THE
BIBLE

BS
649
J5P7
1900z
c. 1
ROBA

Presented to the
LIBRARY of the
UNIVERSITY OF TORONTO
by
SAM SOIFER

PRESENT-DAY ISRAEL
AS FORETOLD IN THE BIBLE

**PRESENT-DAY ISRAEL
AS FORETOLD IN THE BIBLE**

A SELECTION OF BIBLICAL
VERSES CONCERNING
ISRAEL'S CURRENT HISTORY

Compiled by

M. PERLA and J. K. MIKLISZANSKI

Foreword by

M. PERLA

PRESENT-DAY ISRAEL
AS PORTENTED IN THE BIBLE
A SELECTION OF BIBLICAL
VERSES CONCERNING
ISRAEL'S CURRENT FUTURE

Copyright by

MEOROT, Tel Aviv - New York

A COMPILATION OF VERSES TAKEN FROM:

The Pentateuch, Joshua (*Pledges*)

The Prophets (*Prophecies*)

The Psalms, Lamentations, Daniel (*Prayers*)

PENTATEUCH, JOSHUA: 75 VERSES

PROPHETS: 201 VERSES

PSALMS, LAMENTATIONS, DANIEL: 65 VERSES

FOREWORD

The compilation of Biblical verses in this book is intended to shed light upon the extraordinary historical events which occurred in the Holy Land after the second world war and since the establishment of the Jewish state, Israel.

Remnants from all the ends of the earth, degraded and humiliated Jews, were gathered into the land of their forefathers to make their home there, this time permanently. Unfortunately, however, it fell to their lot to fight, together with the Jews already living there, three major wars against foes whose ruthless hordes rushed upon them from the neighboring and surrounding Arab countries, bent on destruction and annihilation.

After two thousand years the Holy Land became again the focus of the entire world. Alternately, admiration and hatred flooded the heart of mankind at the uncommon sight of the uncommon struggle being waged by a small, poor nation both in times of war and in times of peace.

Absorbing hundreds of thousands of dispossessed Jewish refugees, cultivating once again the long-neglected soil, rebuilding devastated towns and villages, — these and many other achievements aroused awe and praise in one part of the world, and jealousy and hostility in the other part of the world.

Only the prophecies and visions contained in the Scriptures pertain directly to the occurrences mentioned above. Only these prophecies and forecasts lend meaning and everlasting vision to those historical events. The ancient prophets and sages prayed and foretold the miraculous, incredible events which have now been happening before our very eyes. In the words of the prophet Zechariah, "Thus says the Lord of Hosts: 'If it seem incredible in the sight of the remnant of this people in those days, in my sight also will it seem incredible?'—is the oracle of the Lord of Hosts."

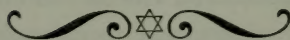
(Zechariah 8:6) The Jewish resettlement of the land of their forefathers is not merely a physical return: it is a great truth, the fulfillment of the Biblical prophecy.

Only in the light of Biblical vision is there both a purpose and a guarantee that Israel will continue to stand like a rock, capable of thrusting off every onslaught by the bloodthirsty hordes, keeping watch day and night, seeking an opportunity to devour in a bloody feast all that remains of this martyred, ancient, Biblical people.

This stirring compilation serves as a reflector to illuminate the place, the people and the events, so that they may attract the attention and interest of humanity which yearns for a solution and for deliverance from the fears and threats of total destruction.

The prophets predicted that in the days to come the Holy Land will be the scene of a world conflagration, out of which a new world will emerge, a world overflowing with wisdom and everlasting peace. Again in the words of the prophet Zechariah: "Thus says the Lord of hosts: 'In those days, ten men, from nations of every language, shall lay hold of him who is a Jew, saying, "Let us go with you; for we have heard that God is with you."'" (Zechariah 8:23).

MOSHE PERLA

The Pentateuch, Joshua: Pledges

Genesis

CHAPTER 12

1. The Lord said to Abram: "Leave your land, your relatives, and your father's home, for the land that I will show you.

2. And I will make a great nation of you, and make your name so great that it will be used for blessings . . ."

3. So Abram departed, as the Lord had told him, and Lot went with him. Abram was seventy-five years old when he left Haran.

5. Abram took his wife Sarai and his nephew Lot, with all the property that they had accumulated, and the persons that they had acquired in Haran, and they started out for the land of Canaan; and to the land of Canaan they came.

6. Abram traveled through the land as far as the sanctuary of Shechem at the terebinth of Moreh, the Canaanites being then in the land.

7. Then the Lord appeared to Abram, and said: "To your descendants I am going to give this land." So he built an altar there to the Lord, who had appeared to him.

8. From there he moved on to the hills, east of Bethel, and pitched his tent, with Bethel on the west and Ai on the east. There he built an altar to the Lord, and called upon the name of the Lord.

9. Then Abram set out, continuing on his way to the Negeb.

CHAPTER 13

12. Abram settled in the land of Canaan . . .

14. After Lot had parted from him the Lord said to Abram: "Raise your eyes now, and look out from the place where you are, north, south, east and west.

15. For all the land that you see, I am going to give to you and to your descendants for all time.

16. I am going to make your descendants like the dust of the earth, so that it will be as possible to count the dust of the earth as to count your descendants.

17. Go and travel the length and breadth of the land; for I am giving it to you . . ."

CHAPTER 15

1. After these events the word of the Lord came to Abram in a vision . . .

7. And said to him: "I am the Lord, who brought you out of the Chaldean city of Ur to give you possession of this land . . ."

13. Then the Lord said to Abram: "Know of surety that your descendants shall be immigrants in a land not their own where they shall be slaves, and be oppressed for four hundred years.

14. But I will in turn bring judgment upon the nation that made slaves of them, after which they shall escape with great wealth . . .

16. It will only be in the fourth generation, however, that they will return here . . ."

CHAPTER 17

3. Thereupon Abram fell on his face, and God said to him:

7. “. . . I am establishing my covenant between myself and you and your descendants after you throughout their generations as a perpetual covenant, to be God to you and your descendants.

8. I will give you and your descendants after you the land in which you are now only an immigrant, the whole of the land of Canaan, as a possession for all time, and I will be their God.”

CHAPTER 26

2. The Lord then appeared to him, and said: “Do not go down to Egypt; settle in the land that I shall designate to you.

3. If you establish yourself as an immigrant in this land, I will be with you, and bless you; for to you and your descendants I am going to give this whole country, and so fulfill the oath which I made to your father Abraham.

4. I will make your descendants as numerous as the stars in the sky, and I will give your descendants this whole country, so that all the nations of the earth will invoke blessings on one another through your descendants.

5. Just because Abraham heeded my instructions and kept my charge, my commands, statutes and laws.”

CHAPTER 28

10. Leaving Beersheba, Jacob set out for Haran.

11. Reaching a certain sanctuary, he spent the night there; for the sun had set. He took one of the stones of the sanctuary, and using it for a pillow, he lay down in that sanctuary.

12. He had a dream in which he saw a ladder set up on the earth, with its top reaching the sky, and angels of God were ascending and descending on it.

13. Then the Lord stood over him, and said: “I am the Lord, the God of your father Abraham and of Isaac. The land on

which you are lying, I am going to give to you and your descendants.”

14. “Your descendants shall be like the dust on the ground; you shall spread to the west, to the east, to the north, and to the south, so that all races of the earth will invoke blessings on one another through you and your descendants.”

15. “I will be with you, and guard you wherever you go, and bring you back to this land; for I will never forsake you, until I have done what I have promised you.”

CHAPTER 35

9. On his journey from Paddan-aram, God again appeared to Jacob, and blessed him . . .”

11. Further God said to him: “I am God Almighty; be fruitful and multiply; a nation or rather a company of nations shall come from you, and kings shall spring from you.”

12. “The land which I gave to Abraham and Isaac, I will give to you, and to your descendants after you I will give it.”

CHAPTER 46

1. So Israel set out with all that belonged to him. On reaching Beersheba, he offered sacrifices to the God of his father Isaac.

2 and 3. In a vision by night God spoke to Israel: “Jacob! Jacob!” he said. “Here I am,” he said. “Do not be afraid to go down to Egypt; for there I will make you a great nation.”

4. “I will myself go down to Egypt with you — yes, and I will bring you up again, when Joseph’s hand shall close your eyes.”

CHAPTER 48

3 and 4. “God Almighty appeared to me at Luz, in the

land of Canaan, and blessed me," Jacob said to Joseph; "he said to me, 'I will make you prolific and numerous, I will make you a company of peoples, and I will give this land to your descendants as a possession for all time.'"

CHAPTER 50

24. Then Joseph said to his brothers, "I am about to die; but God will be sure to take note of you, and take you up out of this land to the land which he promised on oath to Abraham, Isaac, and Jacob."

25. Joseph then made the sons of Israel swear, "When God does indeed take note of you, you must take my bones up with you from here."

Exodus

CHAPTER 6

2. God spoke to Moses: saying to him:

8. "I will bring you to the land which I swore with uplifted hand to give to Abraham, Isaac, and Jacob, and I will give it to you as your very own, I, the Lord."

Deuteronomy

CHAPTER 7

7. It was not because you were the greatest of all peoples that the Lord set his heart on you and chose you, for you were the smallest of all peoples.

8. But it was because the Lord loved you, and would keep the oath that he swore to your fathers, that the Lord brought you out by a strong hand, and rescued you from a state of slavery, from the power of Pharaoh, king of Egypt.

17. Though you say to yourselves: "These nations are greater than I; how can I conquer them?"

18. You must not be afraid of them, remembering rather what the Lord your God did to Pharaoh and all Egypt . . .

19. . . . So shall the Lord your God do to all the peoples of whom you stand in fear . . .

21. You must not stand in terror of them, for the Lord your God is in your midst, a great and awful God . . ."

CHAPTER 8

7. For the Lord your God is bringing you into a fine land, a land with streams of water, with springs and pools welling up in the valleys and on the hills.

8. A land of wheat and barley, of vines, fig-trees, and pomegranates; a land of oil-producing olives and honey.

9. A land where you may eat food without stint, lacking nothing in it; a land whose stones contain iron, and of whose hills you can dig copper.

10. When you have eaten your fill, you must thank the Lord your God for the fine land that he has given you.

CHAPTER 11

9. And you may live long upon the land which the Lord swore to your fathers to give them and their descendants, a land flowing with milk and honey.

10. For the land which you are invading for conquest is not like the land of Egypt from which you came, where you used to sow your seed and water it by hand like a vegetable garden.

11. On the contrary, the land into which you are crossing for conquest is a land of hills and valleys, watered by rain from the sky.

12. A land for which the Lord your God cares, the eyes of the Lord your God being continually on it, from the beginning to the end of the year . . .

23. The Lord shall drive all these nations out of your way, and you shall conquer nations greater and stronger than you.

CHAPTER 16

20. Justice, and justice only, you must strive for, in order that you may live, and take possession of the land which the Lord your God is giving you.

CHAPTER 26

15. Look down from the heavens, thy sacred dwelling-place, and bless thy people Israel, and the soil which thou hast given us, and thou didst swear to our fathers — a land flowing with milk and honey.

CHAPTER 30

3. Then the Lord your God will restore your fortune, taking pity on you, and gathering you again out of all the peoples where the Lord your God has scattered you.

4. Even though your outcasts are at the ends of the world, the Lord your God will gather you from there, and take you away.

5. The Lord your God will bring you into the land, which your fathers occupied, that you occupy it; and he will prosper you and make you more numerous than your fathers.

CHAPTER 31

7. Then Moses summoned Joshua, and said to him in the presence of all Israel: Be strong, be brave; for you are to bring this people into the land which the Lord swore to your fathers to give them; you are to put them in possession of it.

8. The Lord will be the one to go ahead of you; it is he who will be with you, never failing you nor forsaking you; do not be afraid or dismayed.

15. Then the Lord appeared at the tent in a column of cloud. The column of cloud came to a stand at the doorway of the tent.

23. And he commissioned Joshua, the son of Nun, and said: "Be strong, be brave, for you are to bring the Israelites into the land which I promised on oath to them; I will be with you."

CHAPTER 34

1. From the steppes of Moab Moses ascended Mount Nebo, the headland of Pisgah, which faces Jericho, and the Lord showed him all the land — Gilead as far as Dan.

2. All Naphtali, the territory of Ephraim and Manasseh, all the territory of Judah as far as the Western Sea.

3. The Negeb, and the basin or valley of Jericho, the city of palms as far as Zoar.

4. The Lord said to him: "This is the land concerning which I swore to Abraham, Isaac, and Jacob, as follows: 'To your descendants I will give it; I have let you look upon it, but you shall not go over there.'"

Joshua

CHAPTER 1

1. Now after the death of Moses, the servant of the Lord, the Lord said to Joshua, the son of Nun, the attendant of Moses:

2. "My servant Moses is dead; proceed then, to cross the Jordan here, you and all this people into the land which I am giving them."

3. "Every place on which the sole of your foot treads I have given to you, as I promised Moses."

5. "No one shall be able to hold his own against you as long as you live, in that I will be with you, as I was with Moses, never failing you nor forsaking you."

6. "Be strong and brave; for you shall put this people in possession of the land which I swore to their fathers to give them."

The Prophets: Prophecies

I s a i a h

CHAPTER 2

1. The word that Isaiah, the son of Amoz, received concerning Judah and Jerusalem.

2. It shall come to pass in days to come, that the mountain of the Lord's house will be established as the highest mountain, and elevated above the hills. All the nations will stream to it,

3. And many people will come and say: "Come, let us go up to the mount of the Lord, to the house of the God of Jacob: that he may instruct us in his ways, and that we may walk in his paths; for from Zion goes forth instruction, and the word of the Lord from Jerusalem."

4. Then shall he judge between the nations, and arbitrate for many peoples; and they shall beat their swords into plowshares, and their spears into pruning-hooks. Nation shall not lift up sword against nation, nor shall they learn war any more.

5. O house of Jacob, come and let us walk in the light of the Lord!

CHAPTER 4

2. On that day will the vegetation of the Lord be fair and glorious; and the fruit of the land will be a pride and adornment to the survivors of Israel.

3. And those who remain in Zion and are left in Jerusalem will be called holy — even everyone who is enrolled among those destined for life in Jerusalem.

CHAPTER 27

6. On that day will Jacob take root, Israel will blossom and bud; and they will fill the face of the earth with fruit.

13. On that day will a blast be blown on a great trumpet; and those who were lost in the land of Assyria, and those who were outcasts in the land of Egypt, will come and worship the Lord on the holy mountain in Jerusalem.

CHAPTER 29

22. Therefore thus says the Lord, the God of the house of Jacob, who redeemed Abraham: "Jacob shall never be put to shame, and never more shall his face grow pale."

CHAPTER 30

26. And the light of the moon will be as the light of the sun, and the light of the sun will be seven-fold, as the light of seven days, on the day when the Lord binds up the bruises of his people, and heals the wounds with which they were smitten.

CHAPTER 31

5. Like hovering birds . . . So will the Lord of hosts protect Jerusalem, protecting and delivering, sparing and saving.

CHAPTER 33

20. You will behold Zion, the city of our festal assemblies; your eyes will see Jerusalem, a quiet home, an immovable tent, whose pegs will never be plucked up, and none of whose cords will be snapped.

CHAPTER 35

10. They shall come to Zion with singing, and with everlasting joy upon their heads; they shall attain to joy and gladness, and sorrow and sighing shall flee away.

CHAPTER 40

1. "Comfort, O comfort my people," says our God;

2. "Speak to the heart of Jerusalem, and call to her, that her time of service is ended, that her guilt is paid in full, that she has received of the Lord's hand double for all her sins."

3. Hark! one calls: "In the wilderness clear the way of the Lord, make straight in the desert a highway for our God.

9. On a high mountain get you up, O Zion, herald of good news! Lift up your voice with strength, O Jerusalem, herald of good news! Lift it up, fear not; say to the cities of Judah, "Behold your God!"

CHAPTER 41

8. But you, Israel my servant, Jacob, whom I have chosen, the descendants of Abraham my friend,

9. Whom I fetched from the ends of the earth, and called from its corners, to whom I said, "You are my servant; I have chosen you, and have not spurned you";

10. Fear not, for I am with you; be not dismayed, for I am your God! I will strengthen you, I will help you, I will uphold you with my true right hand.

11. Behold, they shall all be ashamed and confounded who are inflamed against you; they shall perish like a thing of nought who strive against you;

13. For I, the Lord your God, have hold of your right hand, I who say to you, "Fear not! I am your helper."

14. "I am your helper," is the oracle of the Lord, "and your redeemer is the Holy One of Israel."

CHAPTER 43

1. But now thus says the Lord, who created you, O Jacob,

and formed you, O Israel; "Fear not, for I have redeemed you, I have called you by name — you are mine!

2. When you pass through the waters, I will be with you, and through the rivers, they shall not overwhelm you; when you walk through the fire, you shall not be scorched, or through the flame, it will not burn you:

3. For I the Lord am your God, I the Holy One of Israel am your savior. Egypt I give as your ransom.

4. Because you are precious in my sight, honored and loved by me, lands I give in exchange for you, and peoples instead of you.

5. Fear not, for I am with you; from the east will I bring your descendants, and from the west will I gather you;

14. Thus says the Lord, your Redeemer, the Holy One of Israel: I the Creator of Israel am your King.

CHAPTER 44

23. Sing, O heavens, for the Lord has done it, shout, O depths of the earth: break into singing, O mountains, O forest, and every tree in it! For the Lord has redeemed Jacob, and is revealing his glory in Israel.

26. But confirms the word of his servants, and fulfills the predictions of his messengers — I am he who says of Jerusalem, 'She shall be inhabited,' and of the cities of Judah, 'They shall be built, and their ruins will I raise up'".

CHAPTER 45

17. But Israel is saved by the Lord with an everlasting salvation; you shall not be put to shame or confounded forever and ever.

CHAPTER 49

7. Thus says the Lord, the Redeemer and the Holy One of Israel, to him, who is despised by men, abhorred by people, the slave of rulers: "Kings shall see, and rise up, princes, and they shall bow down, because of the Lord, who is faithful, the Holy One of Israel, who has chosen you."

14. But Zion says, "The Lord has forsaken me, the Lord has forgotten me."

15. "Can a woman forget her sucking child, so as not to have pity upon the son of her womb? Even should these forget, yet I will not forget you.

17. Already your builders make haste, while those who destroyed you and laid you waste go forth from you.

26. I will cause your oppressors to eat their own flesh, and they shall be drunk with their own blood as with new wine; then all flesh shall know that I the Lord am your savior, and that I the Mighty One of Jacob am your redeemer."

CHAPTER 51

3. Even so shall the Lord comfort Zion, he shall comfort all her ruins; he shall make her wilderness like Eden, her desert like the garden of the Lord; joy and gladness shall be found in her, thanksgiving and the voice of singing.

12. "I, I am your comforter; why should you be afraid of man that dies, of mortal man, that becomes like grass?

16. And I put my words in your mouth, and hid you in the shadow of my hand, when I stretched out the heavens, and laid the foundations of the earth, and said to Zion, 'You are my people!'

17. Rouse you, rouse you, rise up, O Jerusalem, who have drunk at the hand of the Lord the cup of his fury, and have drained to the dregs the bowl of intoxication!

CHAPTER 52

1. Awake, awake, put on your strength, O Zion; put on your beautiful garments, O Jerusalem, the holy city! For no more shall there come to you an uncircumcised or unclean one.

2. Shake yourself from the dust, arise, O captive Jerusalem; free yourself from the bonds on your neck, O captive daughter of Zion!

3. For thus says the Lord: "For naught were you sold, and without money shall you be redeemed."

7. How beautiful upon the mountains are the feet of the heralds, who bring good news of peace, news of salvation, who say to Zion, "Your God has become king."

8. Hark! your watchmen lift up the voice, together they sing; for eye to eye they shall see, when the Lord restores Zion.

9. Break into singing together, you waste places of Jerusalem! For the Lord has comforted his people, he has redeemed Jerusalem.

12. For you shall not go out in haste, nor depart in flight; for the Lord shall go before you, and the God of Israel shall be your rearguard.

CHAPTER 54

7. "For a little moment did I forsake you, but with great pity will I bring you back to me;

14. By righteousness shall you be established. You shall be far from oppression, for you shall have nothing to fear, and far from destruction, for it shall not come near you.

17. And no weapon that is forged against you shall succeed, and every tongue that is raised against you shall you confute. This is the lot of the servants of the Lord, and this their vindication at my hand," is the oracle of the Lord.

CHAPTER 58

12. And your people shall rebuild the ancient ruins, you shall raise up the foundations of many generations; and you shall be called, 'The rebuilder of broken walls, the restorer of streets to dwell in.'

CHAPTER 60

1. Arise, shine! for your light has come, and the glory of the Lord has risen upon you.

2. For lo! darkness shall cover the earth, and thick darkness the peoples; but upon you the Lord shall rise, and upon you his glory shall appear;

3. And nations shall walk by your light, and kings by the brightness of your rising.

4. Lift up your eyes round about, and see! All of them gather, they come to you — your sons shall come from afar, and your daughters shall be borne on the hip.

5. When you see it, you shall be radiant, and your heart shall throb and swell; for the riches of the sea shall be turned to you, the wealth of the nations shall come to you.

15. Instead of your being forsaken and hated, with none passing through you, I will make you a pride forever, a joy for all generations.

20. No more shall your sun set, nor shall your moon wane; for the Lord shall be your unfailing light, and your days of mourning shall be ended.

21. Your people shall be all of them righteous, and shall possess the land forever, as the shoot of my planting, the work of my hands, with which I may glorify myself.

CHAPTER 61

8. For I the Lord love justice, I hate robbery and crime; so I will faithfully give them their recompense, and an everlasting covenant will I make with them.

9. Their sons shall be known among the nations, their descendants in the midst of the peoples ; all who see them shall acknowledge them as a race that the Lord has blessed.

CHAPTER 62

1. For Zion's sake will I not hold my peace, And for Jerusalem's sake I will not rest, Until her triumph go forth as brightness, And her salvation as a torch that burneth.

CHAPTER 65

18. But men shall rejoice and exult forever in what I create; for behold, I am creating Jerusalem an exultation, and my people a joy:

19. And I will exult over Jerusalem, and rejoice in her people. There shall no more be heard in her the sound of weeping, nor the sound of crying.

21. And they shall build houses, and inhabit them; and they shall plant vineyards, and eat the fruit of them —

23. They shall not labor in vain, nor bring forth children for destruction; for they are a race of the Lord's blessed ones, and their offspring shall remain with them.

25. The wolf and the lamb shall feed together, and the lion shall eat straw like the ox; but the serpent — its food shall be dust! They shall do no harm or destruction on all my holy mountain, says the Lord.

CHAPTER 66

13. "Like one whom his mother comforts, so will I comfort you — through Jerusalem shall you be comforted.

14. And when you see it, your heart shall rejoice, and your limbs shall flourish like young grass. So shall the power of the Lord be revealed toward his servants, and his indignation toward his enemies.

20. And men shall bring all your brothers from all the nations, on horseback, in chariots and covered wagons, on mules and dromedaries, for an offering to the Lord on my holy mountain Jerusalem," says the Lord, "as the children of Israel bring an offering in a clean vessel to the house of the Lord.

22. For as the new heavens and the new earth which I am making shall continue before me," is the oracle of the Lord, "so shall your race and your name continue."

Jeremiah

CHAPTER 2

1. The word of the Lord came to me, saying,

2. "Go and proclaim in the hearing of Jerusalem, 'Thus says the Lord: I recall your youthful devotion, your bridal love, how you followed me through the desert, through a land unsown.

3. Israel was sacred to the Lord, his first fruits of harvest; all who ate of it were held guilty — trouble overtook them," is the oracle of the Lord.

14. "Is Israel a slave; or a home-born serf? Why, then, has he fallen a prey?

15. Against him the young lions have roared, they have lifted up their voice; his land have they made a desolation, his cities are destroyed and left without inhabitant."

CHAPTER 3

17. But at that time they shall call Jerusalem 'The throne of the Lord,' and all the nations shall gather there, to celebrate the name of the Lord in Jerusalem, and they shall no more follow the stubborn promptings of their evil minds.

18. In those days the house of Judah shall join the house of Israel, and they shall come together from the land of the north to the land that I gave your fathers for a heritage.

19. "I thought, 'How I would rank you among the sons, and give you a pleasant land, the goodliest heritage of all the nations! And I thought, 'Surely you will call me "Father," and will not turn back from me.'

CHAPTER 16

14. "Therefore behold, days are coming," is the oracle of the Lord, "when it shall no longer be said, 'As the Lord lives, who brought up the children of Israel from the land of Egypt, but

15. 'As the Lord lives, who brought up the children of Israel from the north land and from all the other lands to which I had driven them, and settled them on their own land, which I had given to their fathers.'"

CHAPTER 23

3. "Then will I gather the remnant of my flock from all the lands to which I have driven them, and I will bring them back to their fold, where they shall be fruitful and multiply.

4. And I will raise up shepherds over them, who shall tend them: and they shall no more be afraid, nor dismayed, nor troubled," is the oracle of the Lord.

5. "Behold, days are coming," is the oracle of the Lord, "when I will raise up for David a righteous shoot; and he shall reign as king with success, doing justice and righteousness in the land."

6. In his days shall Judah be saved, and Israel shall live in security: and this is the name they shall give him: 'The Lord is our vindicator.'

CHAPTER 29

14. 'I will let myself be found by you,' is the oracle of the Lord, 'and I will restore your fortune, and will gather you from all the nations and places to which I have driven you away,' is the oracle of the Lord, 'and I will bring you back to the place from which I carried you into exile.'

CHAPTER 30

1. The word that came to Jeremiah from the Lord, as follows:

2. "Thus says the Lord, the God of Israel: 'Write in a book all the words that I have spoken to you.

3. For behold, days are coming,' is the oracle of the Lord, 'when I will restore the fortune of my people Israel and Judah,' says the Lord, and will bring them back to possess the land which I gave to their fathers."

8. 'On that day,' is the oracle of the Lord of hosts, 'I will break the yoke from their neck, and will burst their bonds; and they shall serve aliens no more,

10. So fear not, O Jacob my servant,' is the oracle of the Lord, 'nor be dismayed, O Israel! For behold, I will save you from afar, and your race from the land of their exile. Then shall Jacob have once more quiet and ease, with none to make him afraid.

17. 'For I will bring recovery to you, and will heal you of your wounds,' is the oracle of the Lord; 'because they have called you "Outcasts," O Zion, for whom none cares.'

22. "And you shall be my people, and I will be your God."

CHAPTER 31

4. Once more will I build you, and you shall be built, O virgin of Israel! Once more shall you take your timbrels, and go out in the dances of those who make merry.

5. Once more shall you plant your vineyards on the hills of Samaria; the planters shall plant, and shall raise their praises;

6. For a day shall come when the vintagers shall call on the hills of Ephraim: 'Arise, and let us go up to Zion, to the Lord our God!'

7. For thus says the Lord: "Raise a peal of gladness for Jacob, and shout on the top of the mountains; publish, praise, and say, 'The Lord has saved his people, the remnant of Israel.'

8. Behold, I am bringing them out of the north land, and will gather them from the uttermost parts of the earth, among them the blind and the lame, the woman with child, and her that is about to give birth — a great company shall they return hither.

9. With weeping they went away, but with consolation will I bring them back; I will lead them to streams of water, by a level way on which they shall not stumble; for I have become a father to Israel, and Ephraim is my first-born.

10. Hear the word of the Lord, O you nations, an announce it in distant coastlands; say, 'He who scattered Israel shall gather him, and shall keep him as a shepherd keeps his flock.'

11. For the Lord has ransomed Jacob, he has redeemed him from the hand of those that were stronger than he.

12. They shall come and be jubilant on the height of Zion, they shall be radiant at the goodness of the Lord.

15. Thus says the Lord: "Hark! in Ramah is heard lamentation, bitter weeping! It is Rachel weeping for her children, refusing to be comforted for her children, because they are not."

16. Thus says the Lord: "Restrain your voice from weeping, and your eyes from tears! For your labor shall have its reward," is the oracle of the Lord; "and they shall return from the land of the enemy.

17. There is hope for your future," is the oracle of the Lord; "and your children shall return to their own domain.

28. And as once I watched over them to root up and to pull down, to wreck, to ruin, and to harm, so will I watch over them to build and to plant," is the oracle of the Lord.

36. "If these fixed orbs depart from my sight," is the oracle of the Lord, "then shall the race of Israel cease from being a nation before me forever."

CHAPTER 32

41. I will take delight in doing them good, and will plant them on this land with all the loyalty of my mind and heart.'

42. For thus says the Lord: 'As I have brought upon this people all this great trouble, so will I bring upon them all the good that I promise them.

44. Yes, men shall buy fields for money, and shall sign the deeds, seal them, and get witnesses, in the land of Benjamin, in the neighborhood of Jerusalem, and in the cities of Judah, in the cities of the hill country, the cities of the Shephelah, and the cities of the Negeb, for I will restore their fortune, is the oracle of the Lord."

CHAPTER 33

10. "Thus says the Lord: 'In this place of which you say, "It is a ruin, abandoned by man and beast" — even in the cities of Judah and in the streets of Jerusalem, which are made a desolation, abandoned by man and beast —

11. There shall once more be heard the sound of mirth

and the sound of gladness, the voice of the bridegroom and the voice of the bride, the voice of those who say, as they bring thank-offerings to the house of the Lord, "Give thanks to the Lord of hosts, for the Lord is good, for his kindness is everlasting." For I will restore the fortune of the land to its former state,' says the Lord.

14. "Behold, days are coming," is the oracle of the Lord, "when I will fulfill the gracious promise which I made concerning the house of Israel and the house of Judah.

15. "In those days, and at that time, I will raise up for David a righteous shoot, who shall do justice and righteousness in the land.

16. In those days shall Judah be saved, and Jerusalem shall live in security: and this is the name that they shall give him: 'The Lord is our Vindicator.'

CHAPTER 50

20. "In those days, and at that time," is the oracle of the Lord, "men shall search for the guilt of Israel, but shall find none, and for the sins of Judah, but shall discover none; for I will pardon those whom I leave as a remnant.

Ezekiel

CHAPTER 11

17. Yet will I gather them from the peoples, and assemble them from the lands where they have been scattered; I will give them the land of Israel.

CHAPTER 16

60. Yet will I remember the covenant which I made with you in the days of your youth, and I will establish an everlasting covenant with you.

CHAPTER 20

41. As a soothing odor will I accept you when I bring you out from the peoples, and gather you from the lands over which you are scattered; and through you will I reveal my holiness in the sight of the nations.

CHAPTER 28

25. 'Thus says the Lord God: "When I have gathered the house of Israel from the peoples among whom they are scattered, and have revealed my holiness through them in the sight of the nations, then shall they live in their own land, which I gave to my servant Jacob;

26. They shall live securely in it, and shall build houses and plant vineyards; they shall live securely in it, when I have executed judgments upon all the malicious peoples that surround them on every side; and they shall know that I am the Lord their God."'

CHAPTER 34

11. For thus says the Lord God: 'Behold, here am I, and I will seek and search for my flock.

12. As a shepherd searches for his flock on a day of whirlwind, when his sheep are scattered, so will I search for my flock, and rescue them from all the places to which they have been scattered on the day of clouds and thick darkness.

13. I will lead them out of the nations, and gather them from the lands; and I will bring them to their own country, and

tend them on the mountains of Israel, in the valleys, and in all the best places of the land.

15. I myself will tend my flock, and I myself will lead them to their pasture,' is the oracle of the Lord God.

16. 'I will seek out the lost, I will bring back the strayed, I will bind up the wounded, I will strengthen the sick; and I will watch over the fat and the strong ones, tending them rightly.'

25. I will make with them a covenant of peace, and I will remove wild beasts out of the land, so that they may live securely in the steppes, and sleep in the woods.

28. And they shall no longer be a prey to the nations, nor shall the beasts of the earth devour them; but they shall live securely, with none to make them afraid.

30. Thus they shall know that I, the Lord, am their God, and that they, the house of Israel, are my people,' is the oracle of the Lord God.

CHAPTER 36

1. "And you, O mortal man, prophesy to the mountains of Israel, and say, 'O mountains of Israel, hear the word of the Lord.'

2. Thus says the Lord God: "Because the enemy jeered over you, saying, 'Aha! the ancient heights have become your possession,'"

3. "Therefore prophesy and say, 'Thus says the Lord God: Because you have been snarled and snapped at from every side, to become the possession of the rest of the nations, and made the subject of talk and gossip to the people,

7. Therefore thus says the Lord God: I swear by uplifted hand that the nations which are round about you shall bear their reproach.

8. But you, O mountains of Israel, shall put forth your branches and bear your fruit for my people Israel, because they shall shortly come.

10. And I will plant upon you a large population, even the whole house of Israel, so that the cities may be repeopled and the waste places rebuilt.

24. 'For I will take you out of the nations, and gather you from all the lands; and I will bring you to your own land.

28. You shall live in the land which I gave to your fathers; and you shall be my people, and I will be your God.

37. "Thus says the Lord God: This also will I let the house of Israel ask me to do for them — to make their people as numerous as a flock.

CHAPTER 38

14. Therefore prophesy, O mortal man, and say to God, 'Thus says the Lord God: On that day when my people Israel are living in security, shall you not bestir yourself.

19. In my indignation and the fire of my wrath, I swear: On that day there shall be an earthquake in the land of Israel,

23. So I will reveal my greatness and my holiness, and will make myself known in the sight of many nations; and they shall know that I am the Lord.'

CHAPTER 39

27. When I have brought them back from the peoples, and have gathered them out of the lands of their enemies, and have revealed my holiness in the sight of many nations through my dealings with them.

28. And they shall know that I am the Lord their God in that I sent them into exile among the nations, but now have

gathered them into their own land, and will no longer leave any of them in exile.

29. Nor any longer hide my face from them; for I have poured out my spirit upon the house of Israel,' is the oracle of the Lord God."

CHAPTER 47

14. As I swore by uplifted hand to give this land to your fathers, it shall fall to you as a heritage.

H o s e a

CHAPTER 3

4. "For the Israelites shall abide many days with no king, no prince, no sacrifice, no sacred pillar, no ephod, and no teraphim.

5. Afterward, the Israelites shall return and seek the Lord, their God, and David their king; and they shall hasten eagerly toward the Lord, and his goodness in the days to come."

J o e l

CHAPTER 2

1. Blow the trumpet in Zion; raise the alarm on my holy mountain! Let all the inhabitants of the land tremble; for the day of the Lord comes!

26. And you shall eat to the full and be satisfied, and you shall praise the name of the Lord, your God, who has done wonders for you; and my people shall never again be put to shame,

27. And you shall know that I am in the midst of Israel. I, the Lord, am your God, and there is none else; so my people shall never again be put to shame."

CHAPTER 4

1. "For behold, in those days and at that time, when I restore the fortune of Judah and Jerusalem,

2. I will gather all the nations, and bring them down to the valley of Jehoshaphat; and I will enter into judgment with them there, on account of my people and my heritage, Israel, whom they have scattered among the nations.

6. The people of Judah, and the people of Jerusalem, you have sold to the Greeks, so as to remove them far from their own territory.

7. Behold, I am going to rouse them up from the place into which you have sold them; and I will requite your deed upon your own head.

A m o s

CHAPTER 9

11. "On that day I will raise up the fallen hut of David, and I will wall up its ruins, and raise up its breaches, and rebuild it as in the days of old;

14. And I will restore the fortune of my people Israel, so that they shall rebuild the ruined cities, and dwell in them and plant vineyards, and drink their wine, and make gardens, and eat their fruit;

15. And I will plant them upon their own soil, and they shall never again be rooted up from off their soil which I have given them." Says the Lord, your God.

Obadiah

CHAPTER 1

17. "But in Mount Zion there shall be a group of fugitives, and it shall be holy; and the house of Jacob shall possess their own possessions.

21. And conquerors shall go up into Mount Zion to rule over the hill country of Esau. For the Lord shall have dominion.

Micah

CHAPTER 2

12. I will completely assemble Jacob, all of him; I will fully gather the remnant of Israel. Moreover, I will make them like a flock of Bozrah, like a herd in the midst of the pasture; and they shall go forth from Edom.

13. The breaker shall go up before them; they shall break through the gate and go forth thereby; with the Lord at their head.

CHAPTER 4

1. It shall come to pass in days to come, that the mountain of the Lord's house will be established as the highest mountain, and elevated above the hills. Peoples will stream unto it.

2. And many nations will come, and say; "Come, let us go up to the mount of the Lord, to the house of the God of Jacob; that he may instruct us in his ways, and that we may walk in his paths; for from Zion goes forth instruction, and the word of the Lord from Jerusalem."

3. Then shall he judge between many peoples, and arbitrate for great nations, at a distance; and they shall beat their swords into plowshares, and their spears into pruning-hooks. Nation shall not lift up sword against nation, nor shall they learn war any more.

4. And they shall sit each under his vine, and under his fig tree, with none to frighten them; for the mouth of the Lord of hosts has spoken.

5. For all the peoples walk, each in the name of his god; but we will walk in the name of the Lord, our God, forever and ever.

6. "On that day," is the oracle of the Lord, "I will gather the lame, and assemble the outcast, and her whom I have afflicted.

7. And I will make the lame a remnant; and the sick, a strong nation, and the Lord shall rule over them in Mount Zion, from now on and forever.

8. And you, O tower of the flock, a height of the daughter of Zion, to you shall come the former dominion, the kingdom of the daughter of Jerusalem.

CHAPTER 7

20. Thou wilt show faithfulness to Jacob, kindness toward Abraham, as thou hast sworn to our fathers, from days of old.

Z e p h a n i a h

CHAPTER 3

14. Cry aloud, O daughter of Zion; shout, O Israel! Be glad and rejoice with your whole heart, O daughter of Jerusalem!

15. The Lord has routed your opponents, he has removed:

your foes. The king of Israel, the Lord, is in the midst of you; you shall see disaster no more.

16. On that day it shall be said to Jerusalem, "Fear not, O Zion; let not your hands relax.

17. The Lord, your God, is in the midst of you, a victorious warrior. He will rejoice over you with gladness, he will renew you in his love. He will exult over you with a shout,

20. At that time I will bring you, and at that time I will gather you. For I will make you renowned and praised among all the peoples of the earth; when I restore your fortune before your very eyes, says the Lord.

H a g a i

CHAPTER 2

6. For thus says the Lord of hosts; A little while longer, and I will shake the heavens and the earth, the sea and the dry land.

9. "The future splendor of this house shall be greater than the past," says the Lord of hosts; and upon this place I will bestow prosperity," is the oracle of the Lord of hosts.

Z e c h a r i a h

CHAPTER 1

14. So the angel who was talking with me said to me, 'Proclaim as follows: "Thus says the Lord of hosts: 'I am very greatly concerned about Jerusalem and Mount Zion,

15. And I am exceedingly angry at the easy-going nations; for while I was angry but a little, they furthered the disaster.'

16. Therefore thus says the Lord: "I will return to Jerusalem in mercy; my house shall be rebuilt therein," is the oracle of the Lord of hosts; "and a line shall be stretched over Jerusalem."

17. "Again proclaim, saying, 'Thus says the Lord of hosts: "My cities shall again overflow with prosperity, and the Lord shall again have pity upon Zion and again choose Jerusalem."'"

CHAPTER 2

5. I raised my eyes and looked, and lo, there was a man with a measuring-line in his hand!

6. Then I said, "Where are you going"? He said to me, "To measure Jerusalem, to see how broad and how long it should be."

7. And lo, as the angel who talked with me was going away, another angel came forth to meet him.

8. And he said to him, "Run, speak to that young man yonder, saying, 'Jerusalem shall be inhabited like unwalld villages, because of the mass of men and beasts within her.'

9. And I will be unto her," is the oracle of the Lord, "a wall of fire round about her, and I will be the splendor within her."

14. "Shout with joy, and rejoice, O daughter of Zion! For lo, I am coming to dwell in the midst of you," is the oracle of the Lord.

16. And the Lord will take possession of Judah, his portion upon the holy land; and he will again choose Jerusalem.

17. Silence, all flesh, in the presence of the Lord! For he rouses himself from his holy dwelling.

CHAPTER 8

3. Thus says the Lord: "I will return to Zion, and I will dwell in the midst of Jerusalem; and Jerusalem shall be called,

'The faithful city,' and the mountain of the Lord of hosts, 'The holy mountain.'"

4. Thus says the Lord of hosts: "Aged men and women shall again dwell in the streets of Jerusalem, each with his staff in his hand by reason of his great age:

5. And the streets of the city shall be filled with boys and girls, playing in its streets."

6. Thus says the Lord of hosts: "If it seem incredible in the sight of the remnant of this people in those days, in my sight also will it seem incredible?" Is the oracle of the Lord of hosts.

7. Thus says the Lord of hosts: "Behold, I am about to deliver my people from the land of the rising, and the land of the setting sun;

8. And I will bring them in, and they shall dwell in the midst of Jerusalem. And they shall be my people, and I will be their God, in faithfulness and righteousness."

23. Thus says the Lord of hosts: 'In those days, ten men, from nations of every language, shall lay hold of him who is a Jew, saying, "Let us go with you; for we have heard that God is with you."'"

M a l a c h i

CHAPTER 3

12. "And all the nations shall call you blessed, for you shall be a land of delight, says the Lord of hosts.

CHAPTER 4

5. Behold, I will send you Elijah the prophet, before the coming of the great and terrible day of the Lord;

6. And he shall turn the hearts of fathers toward their sons, and the hearts of sons toward their fathers, lest I come and smite the land with a curse."

Psalms, Lamentations, Daniel: Prayers

The Psalms

CHAPTER 14

7. O that the deliverance of Israel would come from Zion! When the Lord restores the fortune of his people, Jacob shall exult; Israel shall rejoice.

CHAPTER 25

22. Redeem Israel, O God, from all its troubles.

CHAPTER 28

9. Give victory to thy people, and bless thine inheritance; shepherd them and carry them evermore.

CHAPTER 44

2. O God, we have heard with our ears, our fathers have told us, the work that thou didst in their days, in days of old.

4. For not by their sword did they seize the land, nor did their own arm give them victory, but thy right hand and thine arm, and the light of thy countenance; for thou wast gracious to them.

5. It is thou, my king, O God, who orderest victory for Jacob.

6. Through thee we push down our foes; through thy name we trample upon our adversaries.

7. For not in my bow do I trust, nor does my sword bring me victory;

8. But thou hast saved us from our foes, and hast put to shame those that hate us.

27. Arise to our help; and release us because of thy kindness.

CHAPTER 50

2. From Zion, the perfection of beauty, God shone forth.

CHAPTER 51

20. Do good in thy good will unto Zion; build thou the walls of Jerusalem.

CHAPTER 53

7. O that the deliverance of Israel would come from Zion! When God restores the fortune of his people, Jacob shall exult; Israel shall rejoice.

CHAPTER 68

10. A copious rain didst thou pour down, O God; thine exhausted and worn-out land thou didst re-establish.

36. Terrible art thou, O God, from thy sanctuary. Unto Israel he gives power, and strength to the people. Blessed be God.

CHAPTER 69

36. Because God delivers Zion, and rebuilds the cities of Judah; so that they dwell there and take possession;

37. And the descendants of his servants inherit it, and those loving his name shall dwell therein.

CHAPTER 83

2. Keep not silence, O God; be not still, and be not quiet, O God!

3. For lo! thine enemies roar, and those who hate thee carry a high head.

4. Against thy people they make crafty plans, and take counsel together against thy hidden ones.

5. They say, "Come, let us destroy them that they be no more a people, and that the name Israel be remembered no more."

6. For they conspire with one mind; against thee do they make an alliance,

18. Let them be disgraced and terrified forever, and may they be put to shame and perish;

19. That they may know that it is thou alone whose name is the Lord, that art Most High over all the earth.

CHAPTER 87

1. His foundation is in the holy mountains.

2. The Lord loves the gates of Zion more than all other dwellings of Jacob.

3. Glorious things he speaks of you, O city of God.

CHAPTER 102

14. Thou wilt arise; thou wilt have pity on Zion; for it is time to be gracious to her; for the fixed time has come.

15. For thy servants delight in her stones, and her dust they commiserate.

CHAPTER 105

6-8. O descendants of Abraham, children of Jacob, his

chosen, He remembers his covenant forever, the word he has commanded, to a thousand generations;

9. The covenant he made with Abraham, and his oath to Isaac.

10. For he confirmed it to Jacob as a statute, to Israel as an eternal covenant.

CHAPTER 106

47. Deliver us, O Lord, our God, and gather us from among the nations, that we may give thanks to thy holy name, that we may glory in thy praise.

48. Blessed be the Lord, the God of Israel, from age unto age; and let all the people say, "Amen." Hallelujah!

CHAPTER 121

4. He will neither slumber, nor sleep, he that guards Israel.

CHAPTER 122

1. I was glad when they said to me, "Let us go to the house of the Lord."

2. Our feet are standing within your gates, O Jerusalem;

3. Jerusalem that is rebuilt like a city, which is recon-solidated;

4. Whither the tribes go up, the tribes of the Lord — it is a decree for Israel — to give thanks to the name of the Lord;

6. Pray for the peace of Jerusalem; they will prosper who love you.

7. Peace be within your walls, prosperity in your palaces!

CHAPTER 125

1. They who trust in the Lord are like Mount Zion which cannot be moved, but abides forever.

2. Even as the mountains encircle Jerusalem, so the Lord encircles his people, henceforth and forever.

CHAPTER 126

1. When the Lord brings back captive Zion we shall be like dreamers!

2. Then will our mouth be filled with laughter, and our tongue with shouts of joy. Then will they say among the nations, "The Lord has done great things for them."

3. The Lord has done great things for us; we are glad.

CHAPTER 128

5. The Lord bless you from Zion! And may you look upon the welfare of Jerusalem all the days of your life!

CHAPTER 132

13. For the Lord has chosen Zion; he has desired it for His habitation.

CHAPTER 135

21. Blessed from Zion be the Lord, who dwells at Jerusalem! Hallelujah!

CHAPTER 137

1. By the rivers of Babylon, there we sat down, and wept, when we remembered Zion.

2. Upon the poplars, in the midst of her, we hung up our harps.

3. For there our captors demanded of us songs, and our tormentors, mirth: "Sing us some of the songs of Zion."

4. How could we sing the songs of the Lord in a foreign land?

5. If I forget you, O Jerusalem, may my right hand fail me!

6. May my tongue cleave to my palate, if I do not remember you; if I set not Jerusalem above my highest joy!

CHAPTER 147

2. The Lord restores Jerusalem; he assembles the outcasts of Israel.

12. Praise the Lord, O Jerusalem! Extol your God, O Zion!

L a m e n t a t i o n s

CHAPTER 5

20. Why wilt thou forget us forever, forsake us for life?

21. Restore us, O Lord, to thyself, so that we may return; renew our days as of old.

22. For if thou wert to reject us completely, thou wouldst be going too far in thine anger against us.

Daniel

CHAPTER 9

16. O Lord, in accordance with all thy righteous deeds, pray, let thine anger and fury turn from Jerusalem thy city, the holy hill, because of our sins, and for the offenses of our fathers, Jerusalem and thy people have become a reproach to all who are round about us.

17. And now, O our God, listen to the prayer and supplications of thy servant, and for thine own sake, O Lord, make thy face shine upon the sanctuary which is desolate.

18. O my God! Incline thine ear and listen. Open thine eyes and see our desolations — the city which bears thy name . . .

19. O Lord, hear; O Lord, forgive; O Lord, attend; and act, do not delay, for thine own sake, O my God, because the city and thy people bear thy name.

25. "Learn, therefore, and understand: 'From the going forth of the word to restore and rebuild Jerusalem, till there comes a prince, an anointed one, there shall be seven weeks; then for sixty-two weeks it shall stay rebuilt, with its squares and streets; but in troublous times.'"

4. איך נשיר את שיר ה' על אדמת נכר.
 5. אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני.
 6. תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם
 על ראש שמחתי.

פרק קמז

2. בונה ירושלם ה' נדחי ישראל יכנס.
 12. שבחי ירושלם את ה' הללי אלהיך ציון.

איכה

פרק ה

20. למה לנצח תשכחנו תעזבנו לארך ימים.
 21. השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם.
 22. כי אם מאם מאסתנו קצפת עלינו עד מאד.

דניאל

פרק ט

16. ה' ככל צדקתיך ישב נא אפך וחמתך מעירך ירושלם הר
 קדשך כי בחמאינו ובעונות אבתינו ירושלם ועמך לחרפה לכל סביבתינו.
 17. ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחנוניו והאר
 פניך על מקדשך השמם למען אד'.
 18. הטה אלהי אונך ושמע פקח עיניך וראה שממתינו והעיר
 אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו
 לפניך כי על רחמיך הרבים.
 19. ה' שמעה ה' סלחה ה' הקשיבה ועשה אל תאחר למענך
 אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך.
 20. ותדע ותשכיל מן מצא דבר להשיב ולבנות ירושלם עד
 משיח נגיד שבעים שבעה ושבעים ששים ושנים תשוב ונבנתה רחוב
 וחרוץ ובצוק העתים.

פרק קכא

4. הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל.

פרק קכב

1. שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית ה' נלך.
2. עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלים.
3. ירושלים הבנויה כעיר שחברה לה יחדו.
4. ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם ה'.
6. שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך.
7. יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך.

פרק קכג

1. שיר המעלות הכמחים בה' כהר ציון לא ימוט לעולם ישב.
2. ירושלים הרים סביב לה וה' סביב לעמו מעתה ועד עולם.

פרק קכו

1. שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחלמים.
2. אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה.
3. הגדיל ה' לעשות עמנו היינו שמחים.

פרק קכז

5. יברכך ה' מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חיידך.

פרק קלב

13. כי בחר ה' בציון אוה למושב לו.

פרק קלח

21. ברוך ה' מציון שכן ירושלים הללויה.

פרק קלז

1. על נהרות כבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון.
2. על ערבים בתוכה תלינו כנורותינו.
3. כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון.

פרק פג

2. אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט א-ל.
3. כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש.
4. על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך.
5. אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד.
6. כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו.
18. יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאכדו.
19. וידעו כי אתה שמך ה' לבדך עליון על כל הארץ.

פרק פז

1. לבני קרח מזמור, שיר יסודתו בהררי קדש.
2. אהב ה' שערי ציון מכל משכנות יעקב.
3. נכבדות מדבר בך עיר האלהים סלה.

פרק קב

14. אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד.
15. כי רצו עבדיך את אכניה ואת עפרה יחננו.

פרק קה

6. זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו.
8. זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור.
9. אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק.
10. ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם.

פרק קו

47. הושיענו ה' אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך.
48. ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה.

פרק מד

2. אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם.
4. כי לא בחרבם ירשו ארץ זרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם.
5. אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב.
6. כך צרינו נגנח בשמך נבוס קמינו.
7. כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני.
8. כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הכישות.
27. קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך.

פרק נ

2. מציון מכלל יפי אלהים הופיע.

פרק נא

20. היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים.

פרק נג

7. מי יתן מציון ישעות ישראל כשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל.

פרק סח

10. גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה.
36. נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים.

פרק סט

36. כי אלהים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשזה.
37. וזרע עבדיו ינחלוה ואהבי שמו ישכנו בה.

23. כה אמר ה' צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים
מכל לשנות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכת עמכם כי
שמענו אלהים עמכם.

פרק יב

6. ביום ההוא אשים את אלפי יהודה ככורד אש בעצים וכלפיד
אש בעמיר ואכלו על ימין ועל שמאל את כל העמים סביב וישבה
ירושלם עוד תחתיה בירושלם.

9. והיה ביום ההוא אבקש להשמיד את כל הגוים הבאים על
ירושלם.

מלאכי

פרק ג

12. ואשרו אתכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר ה'
צבאות.

23. הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה'
הגדול והנורא.

24. והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא
והכיתי את הארץ חרם.

תהלים

פרק יד

7. מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב ה' שבות עמו יגל יעקב
ישמח ישראל.

פרק כה

22. פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו.

פרק כז

9. הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם.

17. עוד קרא לאמר כה אמר ה' צבאות עוד תפוצנה ערי מטוב
ונחם ה' עוד את ציון ובחר עוד בירושלם.

פרק ב

5. ואשא עיני וארא והנה איש וכידו חבל מדה.
6. ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי למד את ירושלם לראות
כמה רחבה וכמה ארכה.
7. והנה המלאך הדבר בי יצא ומלאך אחר יצא לקראתו.
8. ויאמר אלי רץ דבר אל הנער הלז לאמר פרזות תשב ירושלם
מרב אדם ובהמה בתוכה.
9. ואני אהיה לה נאם ה' חומת אש סביב ולכבוד אהיה כתוכה.
14. רני ושמחי בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך נאם ה'.
16. ונחל ה' את יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד
בירושלם.
17. הם כל בשר מפני ה' כי נעור ממעון קדשו.

פרק ג

3. כה אמר ה' שכנתי אל ציון ושכנתי בתוך ירושלם ונקראה
ירושלם עיר האמת והר ה' צבאות הר הקדש.
4. כה אמר ה' צבאות עד ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלם
ואיש משענתו בידו מרב ימים.
5. ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתיה.
6. כה אמר ה' צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים
ההם גם בעיני יפלא נאם ה' צבאות.
7. כה אמר ה' צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ
מבוא השמש.
8. והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלם והיו לי לעם ואני אהיה
להם לאלהים באמת ובצדקה.

צפניה

פרק ג

14. רני בת ציון הריעו ישראל שמחי ועלזי בכל לב בת ירושלים.
15. הסיר ה' משפטיו פנה איבך מלך ישראל ה' בקרבך לא תיראי רע עוד.
16. ביום ההוא יאמר לירושלם אל תיראי ציון אל ירפו ידיך.
17. ה' אלהיך בקרבך גבור יושיע ישיש עליך בשמחה יחריש באהבתי יגיל עליך ברנה.
20. בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשוכי את שבותיכם לעיניכם אמר ה'.

חגי

פרק ב

6. כי כה אמר ה' צבאות עוד אחת מעט היא ואני מרעיש את השמים ואת הארץ ואת הים ואת החרבה.
9. גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון אמר ה' צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם ה' צבאות.

זכריה

פרק א

14. ויאמר אלי המלאך הדבר בי קרא לאמר כה אמר ה' צבאות קנאתי לירושלים ולציון קנאה גדולה.
15. וקצף גדול אני קצף על הגוים השאננים אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה.
16. לכן כה אמר ה' שבת לירושלם ברחמים ביתי יבנה בה נאם ה' צבאות וקוה ינטה על ירושלים.

מיכה

פרק ב

12. אסף אאסף יעקב כלך קבץ אקבץ שארית ישראל יחד
אשימנו כצאן בצרה כעדר בתוך הדברו תהימנה מאדם.
13. עלה הפרץ לפניהם פרצו ויעברו שער ויצאו בו ויעבר מלכם
לפניהם וה' בראשם.

פרק ד

1. והיה באחרית הימים יהיה הר בית ה' נכון כראש ההרים
ונשא הוא מגבעות ונהרו עליו עמים.
2. והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' ואל בית אלהי
יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר ה'
מירושלם.
3. ושפטו בין עמים רבים והוכיח לגוים עצמים עד רחוק וכתתו
חרבתיהם לאתים והניתתיהם למזמרות לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא
ילמדון עוד מלחמה.
4. וישבו איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין מחריד כי פי ה'
צבאות דבר.
5. כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם ה'
אלהינו לעולם ועד.
6. ביום ההוא נאם ה' אספה הצלעה והנדחה אקבצה ואשר
הרעתי.
7. ושמתי את הצלעה לשארית והנהלאה לגוי עצום ומלך ה'
עליהם בהר ציון מעתה ועד עולם.
8. ואתה מגדל עדר עפל בת ציון עריך תאתה ובאה הממשלה
הראשנה ממלכת לבת ירושלם.

פרק ז

20. תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבתינו מימי
קדם.

27. וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני ה' אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם.

פרק ד

1. כי הנה בימים ההמה וכעת ההיא אשר אשוב את שכות יהודה וירושלם.

2. וקבצתי את כל הגוים והורדתי אל עמק יהושפט ונשפמתי עמם שם על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בגוים ואת ארצי חלקו.

6. ובני יהודה ובני ירושלם מכרתם לבני היונים למען הרחיקם מעל גבולם.

7. הנני מעירם מן המקום אשר מכרתם אותם שמה והשכתי גמלכם בראשכם.

עמוס

פרק ט

11. ביום ההוא אקים את סכת דויד הנפלת וגדרתי את פרציהן והרסתי אקים ובניתיה כימי עולם.

14. ושכתי את שכות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו ונמטעו כרמים ושתו את יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם.

15. ונמטעתי על אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר ה' אלהיך.

עבדיה

פרק א

17. ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם.

21. ועלו מושיעים כהר ציון לשפט את הר עשו והיתה לה' המלוכה.

19. ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על אדמת ישראל.

23. והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני ה'.

פרק לט

27. בשוכבי אותם מן העמים וקבצתי אתם מארצות איביהם ונקדשתי בם לעיני הגוים רבים.

28. וידעו כי אני ה' אלהיהם בהגלותי אותם אל הגוים וכנסתים אל אדמתם ולא אותיר עוד מהם שם.

29. ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם אד' ה'.

פרק מז

14. ונחלתם אותה איש כאחיו אשר נשאתי את ידי לתתה לאבתיכם ונפלה הארץ הזאת לכם בנחלה.

הושע

פרק ג

4. כי ימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים.

5. אחר ישבו בני ישראל ובקשו את ה' אלהיהם ואת דויד מלכם ופחדו אל ה' ואל טובו באחרית הימים.

יואל

פרק ב

1. תקעו שופר בציון והריעו בהר קדשי ירגזו כל יושבי הארץ כי בא יום ד' כי קרוב.

26. ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם ה' אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם.

25. וכרתיו להם ברית שלום והשבתי חיה רעה מן הארץ וישבו במדבר לבטח וישנו ביעורים.

28. ולא יהיו עוד בז לגוים וחית הארץ לא תאכלם וישבו לבטח ואין מחריד.

30. וידעו כי אני ה' אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל נאם אד' ה'.

פרק לו

1. ואתה בן אדם הנבא אל הרי ישראל שמעו דבר ה'.

2. כה אמר אד' ה' יען אמר האויב עליכם האח ובמות עולם למורשה היתה לנו.

3. לכן הנבא ואמרת כה אמר אד' ה' יען ביען שמות ושאף אתכם מסביב להיותכם מורשה לשארית הגוים ותעלו על שפת לשון ודבת עם.

7. לכן כה אמר אד' ה' אני נשאתי את ידי אם לא הגוים אשר לכם מסביב המה כלמתם ישאו.

8. ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא.

10. והרביתי עליכם אדם כל בית ישראל כלה ונושבו הערים והחרבות תבנינה.

24. ולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם.

28. וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים.

37. כה אמר אד' ה' עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם.

פרק לח

14. לכן הנבא בן אדם ואמרת לנוג כה אמר אד' ה' הלוא ביום ההוא בשבת עמי ישראל לבטח תדע.

יחזקאל

פרק יא

17. לכן אמר כה אמר אד' ה' וקבצתי אתכם מן העמים ואספתי אתכם מן הארצות אשר נפצתם בהם ונתתי לכם את אדמת ישראל.

פרק טז

60. וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעורייך והקימותי לך ברית עולם.

פרק כ

41. בריח ניחח ארצה אתכם בהוציאי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפצתם בם ונקדשתי בכם לעיני הגוים.

פרק כח

25. כה אמר אד' ה' בקבצי את בית ישראל מן העמים אשר נפצו בם ונקדשתי בם לעיני הגוים וישבו על אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב.

26. וישבו עליה לכמח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לכמח בעשותי שפטים בכל השאטים אתם מסכיבתם וידעו כי אני ה' אלהיהם.

פרק לד

11. כי כה אמר אד' ה' הנני אני ודרשתי את צאני ובקרתים.

12. כבקרת רעה עדרו ביום היותו בתוך צאנו נפרשות כן אבקר את צאני והצלתי אתהם מכל המקומות אשר נפצו שם ביום ענן וערפל.

13. והוצאתים מן העמים וקבצתיים מן הארצות והביאותים אל אדמתם ורעיתים אל הרי ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ.

15. אני ארעה צאני ואני ארכיבם נאם אד' ה'.

16. את האבדת אבקש ואת הנדחת אשיב ולנשברת אחבש ואת החולה אחזק ואת השמנה ואת החזקה אשמיד ארענה במשפט.

16. ויש תקוה לאחרי־ך נאם ה' ושבו בנים לגבולם.

27. והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאכיד ולהרע כן אשקד עליהם לבנות ולנמוע נאם ה'.

35. אם ימשו החקים האלה מלפני נאם ה' גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים.

פרק לב

41. וששתי עליהם להטיב אותם ונמעתים בארץ הזאת באמת בכל לבי ובכל נפשי.

42. כי כה אמר ה' כאשר הבאתי אל העם הזה את כל הרעה הגדולה הזאת כן אנכי מביא עליהם את כל הטובה אשר אנכי דבר עליהם.

44. שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום והעד עדים בארץ בנימן ובמכיבי ירושלם ובערי יהודה ובערי ההר ובערי השפלה ובערי הנגב כי אשיב את שבותם נאם ה'.

פרק לג

10. כה אמר ה' עוד ישמע במקום הזה אשר אתם אמרים חרב הוא מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות ירושלם הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה.

11. קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים הודו את ה' צבאות כי טוב ה' כי לעולם חסדו מכאים תודה בית ה' כי אשיב את שבות הארץ כבראשנה אמר ה'.

14. הנה ימים באים נאם ה' והקמתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית ישראל ועל בית יהודה.

15. בימים ההם ובעת ההיא אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ.

16. בימים ההם תושע יהודה וירושלם תשכון לבטח וזה אשר יקרא לה ה' צדקנו.

פרק נ

20. בימים ההם ובעת ההיא נאם ה' יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאר.

8. והיה ביום ההוא נאם ה' צבאות אשכנז עלו מעל צוארך
ומוסרותיך אנתק ולא יעבדו בו עוד זרים.
10. ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם ה' ואל תחת ישראל כי
הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקטו ושאננו
ואין מחריד.
17. כי אעלה ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם ה' כי נדחה
קראו לך ציון היא דרש אין לה.
22. והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים.

פרק לא

3. עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיך ויצאת
במחול משחקים.
4. עוד תטעי כרמים כהרי שמרון נטעו נטעים וחללו.
5. כי יש יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל
ה' אלהינו.
6. כי כה אמר ה' רנו ליעקב שמחה וצהלו בראש הגוים השמיעו
הללו ואמרו הושע ה' את עמך את שארית ישראל.
7. הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתים מירכתי ארץ במ
עור ופסה הרה ויולדת יחדו קהל גדול ישוכו הנה.
8. בככי יבאו ובתחנונים אוכילם אוליכם אל נחלי מים בדרך
ישר לא יכשלו בה כי הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא.
9. שמעו דבר ה' גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה
ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו.
10. כי פדה ה' את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו.
11. ובאו ורננו במרום ציון ונהרו אל טוב ה'...
14. כה אמר ה' קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה
על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו.
15. כה אמר ה' מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר
לפעלתך נאם ה' ושכו מארץ אויב.

19. ואנכי אמרתי איך אשיתך בכנים ואתן לך ארץ חמדה נחלת
צבי צבאות גוים ואמר אבי תקראו לי ומאחרי לא תשובו.

פרק טז

14. לכן הנה ימים באים נאם ה' ולא יאמר עוד חי ה' אשר
העלה את בני ישראל מארץ מצרים.

15. כי אם חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל
הארצות אשר הדיחם שמה והשבותים על אדמתם אשר נתתי לאבותם.

פרק כג

3. ואני אקבץ את שארית צאני מכל הארצות אשר הדחתי
אתם שם והשבתי אתהן על נוהן ופרו ורבו.

4. והקמתי עליהם רעים ורעום ולא ייראו עוד ולא יחתו ולא
יפקדו נאם ה'.

5. הנה ימים באים נאם ה' והקמתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך
והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ.

6. בימיו תושע יהודה וישראל ישכן לבטח וזה שמו אשר יקראו
ה' צדקנו.

פרק כט

14. ונמצאתי לכם נאם ה' ושבתי את שביתכם וקבצתי אתכם
מכל הגוים ומכל המקומות אשר הדחתי אתכם שם נאם ה' והשבתי
אתכם אל המקום אשר הגליתי אתכם משם.

פרק ל

1. הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת ה' לאמר.

2. כה אמר ה' אלהי ישראל לאמר כתב לך את כל הדברים אשר
דברתי אליך אל ספר.

3. כי הנה ימים באים נאם ה' ושבתי את שכנות עמי ישראל
ויהודה אמר ה' והשבתי אל הארץ אשר נתתי לאבתם וירשוה.

25. זאב ומלה ירעו כאחד ואריה כבקר יאכל תבן ונחש עפר
לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי אמר ה'.

פרק סו

13. כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם ובירושלם תנחמו.
14. וראיתם ושש לבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה יד
ה' את עבדיו וזעם את איביו.
20. והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה לה' בסוסים וברכב
ובצבים ובפרדים ובכרכרות על הר קדשי ירושלם אמר ה' כאשר יביאו
בני ישראל את המנחה בכלי טהור בית ה'.
22. כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה
עמדים לפני נאם ה' כן יעמד זרעכם ושמכם.

ירמיה

פרק ב

1. ויהי דבר ה' אלי לאמר.
2. הלך וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר ה' זכרתי לך חסד
נעורייך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה.
3. קדש ישראל לה' ראשית תבואתה כל אכליו יאשמו רעה
תבא אליהם נאם ה'.
14. העבד ישראל אם יליד בית הוא מדוע היה לבו.
15. עליו ישאגו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו לשמה עריו
נצתה מבלי ישב.

פרק ג

17. בעת ההיא יקראו לירושלם כסא ה' ונקוו אליה כל הגוים
לשם ה' לירושלם ולא ילכו עוד אחרי שררות לבם הרע.
18. בימים החמה ילכו בית יהודה על בית ישראל ויבאו יחדו
מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתי את אבותיכם.

3. והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך.
4. שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך בניך מרחוק יבאו ובנתיך על צד תאמנה.
5. אז תראי ונהרת ופחד ורחב לכבך כי יהפך עליך המון ים חיל גוים יבאו לך.
15. תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור.
20. לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי ה' יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך.
21. ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר ממעי מעשי ידי להתפאר.

פרק סא

8. כי אני ה' אהב משפט שנא גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת וברית עולם אכרות להם.
9. ונודע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים כל ראייהם יכירום כי הם זרע ברך ה'.

פרק סב

1. למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד יצא כנגה צדקה וישועתה כלפיד יבער.

פרק סג

18. כי אם שישו וגילו עדי עד אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלם גילה ועמה משוש.
19. וגלתי בירושלם וששתי בעמי ולא ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה.
21. ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו פרים.
23. לא יגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי ה' המה וצאצאיהם אתם.

פרק נב

1. עורי עורי לבשי עוז ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש כי לא יוסיף יבא בכך עוד ערל וממא.
2. התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחי מוסרי צוארך שביה בת ציון.
3. כי כה אמר ה' חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו.
7. מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך.
8. קול צפיקך נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון.
9. פצחו רננו יחדו הרבות ירושלם כי נחם ה' עמו גאל ירושלם.
12. כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי הלך לפניכם ה' ומאספכם אלהי ישראל.

פרק נד

7. ברגע קמן עזבתיך וברחמים גדולים אקבצך.
14. בצדקה תכונני רחמי מעשק כי לא תיראי וממתה כי לא תקרב אליך.
17. כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי ה' וצדקתם מאתי נאם ה'.

פרק נה

12. ובנו ממך חרבות עולם מוסדי דור ודור תקומם וקרא לך גדר פרץ משובב נתיבות לשבת.

פרק ס

1. קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח.
2. כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח ה' וכבודו עליך יראה.

פרק מד

23. רנו שמים כי עשה ה' הריעו תחתיות ארץ פצחו הרים רנה יער וכל עץ בו כי גאל ה' יעקב ובישראל יתפאר.

26. מקים דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים האמר לירושלם תושב ולערי יהודה תבנינה וחרבותיה אקומם.

פרק מה

17. ישראל נושע בה' תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד.

פרק מט

7. כה אמר ה' גאל ישראל קדושו לבוה נפש למתעב גוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו למען ה' אשר נאמן קדש ישראל ויבחרך.

14. ותאמר ציון עזבני ה' ואדניי שכחני.

15. התשכח אשה עולה מרחם בן בטנה גם אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך.

17. מהרו בניך מהרסיך ומחריביך ממך יצאו.

26. והאכלתי את מוניך את בשרם וכעסים דמם ישכרון וידעו כל בשר כי אני ה' מושיעך וגאלך אביר יעקב.

פרק נא

3. כי נחם ה' ציון נחם כל חרבתיה וישם מדברה כעדן וערבתי כגן ה' ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה.

12. אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותיראי מאנוש ימות ומבן אדם חציר ינתן.

16. ואשם דברי כפיך ובצל ידי כסיתך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה.

17. התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שתית מיד ה' את כוס חמתו את קבעת כוס התרעלה שתית מצית.

3. קול קורא במדבר פנו דרך ה' ישרו בערכה מסלה לאלהינו.
9. על הר גבה עלי לך מכשרת ציון הרימי ככח קולך מכשרת
ירושלם הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם.

פרק מא

8. ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע אברהם אהבי.
9. אשר החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך
עבדי אתה בחרתיך ולא מאסתיך.
10. אל תירא כי עמך אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך
אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי.
11. הן יבשו ויכלמו כל הנחרים כך יהיו כאין ויאברו אנשי
ריבך.
13. כי אני ה' אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל תירא אני
עזרתיך.
14. אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם ה'
וגאלך קדוש ישראל.

פרק מנ

1. ועתה כה אמר ה' בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי
גאלתיך קראתי בשמך לי אתה.
2. כי תעבור במים אתך אני ובנהרות לא ישטוףך כי תלך במו
אש לא תכוה ולהבה לא תבער בך.
3. כי אני ה' אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים
כוש וסבא תחתיך.
4. מאשר יקרת בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך
ולאמים תחת נפשך.
5. אל תירא כי אתך אני ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך.
14. כה אמר ה' גאלכם קדוש ישראל... אני ה' קדושכם בורא
ישראל מלככם.

3. והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם.

פרק כז

6. הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני תבל תנוכה.

13. והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו לה' בהרו הקדש בירושלם.

פרק כט

22. לכן כה אמר ה' אל בית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו.

פרק ל

26. והיה אור הלכנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש ה' את שבר עמו ומהץ מכתו ירפא.

פרק לא

5. כצפרים עפות כי יגן ה' צבאות על ירושלם גנון והציל פסוח והמלימו.

פרק לג

20. חזה ציון קרית מועדנו עיניך תראינה ירושלם נוה שאנן אהל בל יצען בל יסע יתדתיו לנצח וכל חבליו בל ינתקו.

פרק לה

10. ופדויי ה' ישכון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה.

פרק מ

1. נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם.

2. דברו על לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד ה' כפלים בכל חטאתיה.

יהושע

פרק 1

1. ויהי אחרי מות משה עבד ה' ויאמר ה' אל יהושע בן נון משרת משה לאמר.
2. משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל.
3. כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה.
5. לא יתיצב איש לפניך כל ימי חיך כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא ארפך ולא אעזובך.
6. חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם.

ישעיה

פרק ב

1. הדבר אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על יהודה וירושלם.
2. והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים.
3. והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' אל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלם.
4. ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים והניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה.
5. בית יעקב לכו ונלכה באור ה'.

פרק ד

2. ביום ההוא יהיה צמח ה' לצבי ולכבוד ופרי הארץ לגאון ולתפארת לפליטת ישראל.

פרק 26

15. השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש.

פרק 30

3. ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה.

4. אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלהיך ומשם יקחך.

5. והביאך ה' אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והיטבך והרכב מאבותיך.

פרק 31

7. ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע ה' לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה אותם.

8. וה' הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת.

15. וירא ה' באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל.

23. ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך.

פרק 34

1. ויעל משה מערכת מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו ה' את כל הארץ את הגלעד עד דן.

2. ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון.

3. ואת הנגב ואת הכנר בקעת ירחו עיר התמרים עד צער.

4. ויאמר ה' אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר.

18. לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה ה' אלהיך לפרעה ולכל מצרים.

19. ... כן יעשה ה' אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם.

21. לא תערץ מפניהם כי ה' אלהיך בקרבך אל גדול ונורא.

פרק 8

7. כי ה' אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר.

8. ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש.

9. ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת.

10. ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך.

פרק 11

9. ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע ה' לאבותיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש.

10. כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים היא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק.

11. והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים.

12. ארץ אשר ה' אלהיך דרש אתה תמיד עיני ה' אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה.

23. והוריש ה' את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם.

פרק 16

20. צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך.

פרק 48

3. ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלזו בארץ כנען ויברך אתי.

4. ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריו אחזת עולם.

פרק 50

24. ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב.

25. וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה.

שמות

פרק 6

2. וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני ה'.

8. והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני ה'.

דברים

פרק 7

7. לא מרבכם מכל העמים חשק ה' ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים.

8. כי מאהבת ה' אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא ה' אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים.

17. כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם.

11. ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא.
12. ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו.
13. והנה ה' נצב עליו ויאמר אני ה' אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך.
14. והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך.
15. והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשכתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך.

פרק 35

9. וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו.
10. ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל.
11. ויאמר לו אלהים אני אל-שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלצריך יצאו.
12. ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך אחרוך אתן את הארץ.

פרק 46

1. ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק.
2. ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני.
3. ויאמר אנכי האל-אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם.
4. אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך.

פרק 15

1. אחר הדברים האלה היה דבר ה' אל אברם במחזה לאמר.
7. ויאמר אליו אני ה' אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה.
13. ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה.
14. וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול.
16. ודור רביעי ישובו הנה.

פרק 17

3. ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר.
7. וקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריו לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריו.
8. ונתתי לך ולזרעך אחריו את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחוזת עולם והייתי להם לאלהים.

פרק 26

2. וירא אליו ה' ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך.
3. גור בארץ הזאת ואחיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך.
4. והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גויי הארץ.
5. עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרת מצותי חקותי ותורתיו.

פרק 28

10. ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה.

בראשית

פרק 12

1. ויאמר ה' אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך.
2. ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה.
4. וילך אברם כאשר דבר אליו ה' וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן.
5. ויקח אברם את שרי אשתו וא תלוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען.
6. ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ.
7. וירא ה' אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח לה' הנראה אליו.
8. ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח לה' ויקרא בשם ה'.
9. ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה.

פרק 13

12. אברם ישב בארץ כנען...
14. וה' אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה.
15. כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד עולם.
16. ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה.
17. קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה.

רק לאור החזק הנבואי יתכן למצוא פשר ומטרה וגם בטחון וערבון
שישראל תמשיך לעמוד כסלע איתן, מסוגלת להדוף ולשים לאל את תכניות
ההרס של שכנינו צמאי-הדם, התרים בלי-הרף אחר נקודת-תורפה כדי לבצע
זממם הארסי — להשמיד כליל, אחת ולתמיד. את שארית הפליטה, את אשר
נותר מן העם התנכ"י העתיק והמעונה.

לקט-פסוקים מרעיש ומובחר זה ישמש כמגדלור להאיר את המקום, את
האנשים ואת המעשים וגם עשוי למשוך את תשומת-לבה של האנדרשות הנאורה
כולה הנכספת לגאולה ולשחרור מכבלי האימים של חורבן והרס טוטלי.

הנביאים ניבאו כי באחרית הימים תהיה ארץ-הקודש לגיא-חזיון של
תבערת-עמים ומהומה רבה ושמתוכה יולד עולם חדש, עולם שופע דעת ושלוש
נצחי. וכה דברי הנביא זכריה (ח. 23), "כה אמר ה' צבאות בימים ההמה אשר
יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה
עמכם כי שמענו אלהים עמכם".

משה פרלא

פתח-דבר

לקט פסוקים זה מכוון להפיץ אור על כל אותם האירועים המופלאים וההיסטוריים שקרו בארץ הקודש לאחר מלחמת העולם השנייה ומיום תקומת המדינה היהודית בארץ-ישראל

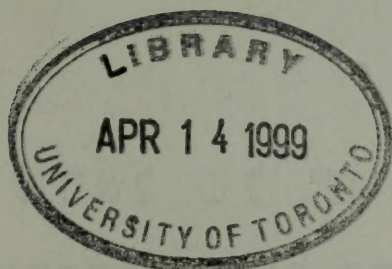
מכל קצווי-תבל נהרו שרידי-חרב, יהודים מעונים ומושפלים לארץ-אבותם; הפעם היתה החלטתם נחושה לבנות בה את ביתם לצמיתות. רצה הגורל ומיד לבואם נאלצו עולים חדשים אלה, יחד עם היהודים שישבו מכבר בארץ, להלחם בפולש הערבי. בחמת-קצף הסתערו הקלגסים הערביים מארצות השכנות על היישוב היהודי הרך ואחת תאוותם להשמיד, לרצוח ולהרוס, ובשלוש המלחמות הכבדות עמדו היהודים על נפשם וניצחו את האויב האכזר.

לאחר אלפיים שנה שבה ארץ קטנה זו להיות לתל-תלפיות ולנקודת-מוקד לכל העולם. עיני כל העמים נשואות בהערצה ובקנאה למראה בלתי-רגיל זה, למאבק-איתנים של עם קטן ודל בתנאי מלחמה כבתנאי שלום.

קליטת מאות אלפי פליטים עקורים ומחוסרי-כל, הפרחת אדמה צחיחה שעמדה בשממונה, הקמת הריסות ובנין ערים וכפרים — כל אלה זכר הרבה פעולות נוספות עוררו רחשי-כבוד וביטויי-הערצה בחלק אחד בעולם ורגשי קנאה ושנאה בחלק אחר בעולם.

רק הנבואות הכלולות בספר התנ"ך והמתיחסות באופן ישיר לכל אותן התופעות שהזכרנו לעיל דברי נבואה מצוינים אלה שנביאנו צפו וחזו מראש, מקנים משמעות וערך נצחי לכל המתרחש כיום בארץ. חזונו ונביאינו ניבאו והתפללו לדברים הפלאיים וההיסטוריים המתקיימים בימינו ולעינינו. וכה דבריו של הנביא זכריה (ח. 6). «כה אמר ה' צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם? גם בעיני יפלא נא מה' צבאות!»

שיבתם של היהודים לארץ-אבותם אינה שיבה פיסית גרידא; זוהי התגלמותה של אמת גדולה — קיומה והתגשמותה של נבואה תנכ"ית.

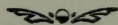
כל הזכויות שמורות
הוצאת "מאורות"
תל-אביב — ניו יורק

ק. 95

ישראל של ימינו באספקלריה של התנ"ך

לקט פסוקים מן התנ"ך

המשקפים את האירועים ההיסטוריים של ימינו בישראל

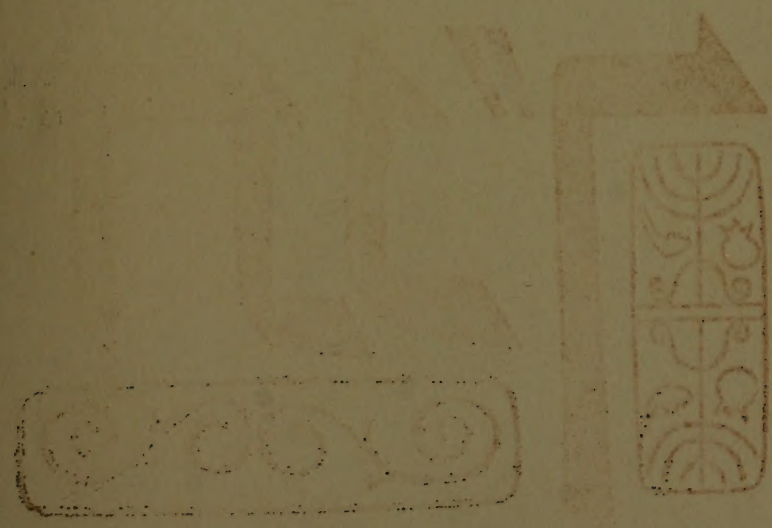

ניו-יורק

מלכות

למלך

לשם

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 15 01 22 13 023 8

ישראל

של ימינו

באספקלריה של

הַתְּנַ"ךְ

